

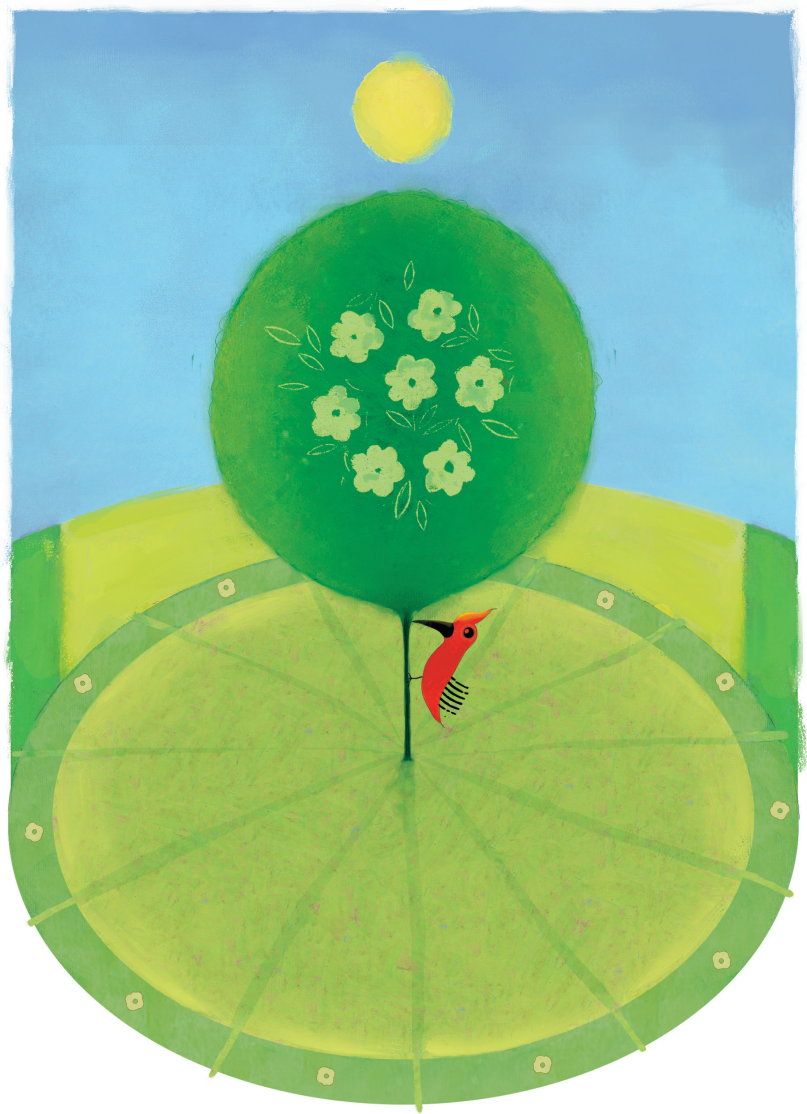
YAZ BAHÇESİNDE SABAH VE ZAMAN

Ağaçkakan günlüğünü yazıyor
sesli harflerle ağacın gövdesine
sessiz harflerle kaçışırken böcekler
-zaman tıkır tıkır işliyor, işte sabah

Arıklardaki semizotlarının arasında
ürkek bir kaplumbağa yavrusu
dokunsam ağlayacak esneyen gözleriyle
yüzümdeki sabaha bakıyor
sabah ipeksi
dut ağaçlarının serin gölgesini
henüz dokumaya başlamış güneş
ninemin ellerini andırıyor
yumuşuyor zaman

Çoban çingirak seslerini taşıyor
ağaçlı yoldan dağın sessizliğine doğru
yüzüne okunaksız yazılar karalanmış
ardında kocaman yüzlü köpekleri
elinde sınıf kitaplığından alınmış
uyurgezer bir çizgi roman
uzaktan bakınca geçiyor da
içine girince geçmiyor
çoban çocuğa çoğu zaman

Salkım söğütler saçlarını yıkıyor
derenin köpüklü şırıltısında
bir sayfa daha çevrilirken tatil kitabında
daha sıkı tutuyorum dedemin ellerini
-zaman tıklar tıklar işliyor

KAF DAĞI

I.

Uzun oynar çocuk
akşamın altını da üstünü de
upuzun bir heyecanla

Çocuğun aklından
kapısının önü geçer
sevinçli toplar yüklü
upuzun bir kervanla

II.

Sokaklar alıştı da
ne araba altları
ne de kırılan camlar
alışamadı topun huyuna

III.

Kucakta uyuklayan
oyunbaz bir dünyadır top
sığmazsa mavisi sokaklara
canı sıkılır içindeki tavşanın
ansızın zıplar
kaçar oyun bozan balkonlara
kervanların yolunu
harami amcaların kestiği

IV.

Topun da canı var
içimizde saklı
binaların üzen bir yanı
yüzümüzde gizli

Topumuz nereye kaçsa
orası Kaf Dağı

ANNE BEYAZI

Ayranım bulutlu köpük
kim demiş ağzım bulaşık
siler miyim hiç
dudaklarımın kenarında
annemin eli
her annenin el izi
sıcacık
beyaz öpücük

Ah taşıtı sütüm sıcakık
boyum uzamasın saçlarım hiç
azar azar emzir anne
çabuk büyümek kısacık

Bastırdıkça göğsüne
yumuşacık
ne güzel dolanıyor anneme
avuç içlerimdeki sarmaşık

